

Vrijdag 15 juni 1917 – ochtendeditie

Londen, 14 juni. Officieel: Onze verdere opmars ten oosten van Mesen verbonden met de druk ten zuiden van ons aanvalfront door onze troepen uitgeoefend, dwong de vijand belangrijke stukken van zijn eerste linie van het verdedigingsstelsel tussen de Leie en St.-Yves op de geven. Onze troepen zaten de vijand op de hielen en schoten ten oosten van het bos van Ploegsteert flink op. In de nacht wonnen we eveneens in de buurt van Gapaard (ten oosten van Mesen) veld.

Wij overvielen in de afgelopen nacht vijandelijke schansen ten noorden van Bullecourt en ten zuiden van Hooge en maakten in beide gevallen enige gevangenen.

Men meldt ons uit Havre, dat volgens een van het Franse ministerie van oorlog bij de Belgische regering ingekomen bericht in het kamp bij Lubeck van de 2000 geïnterneerde Belgische burgers er 500 in drie maanden tijd van honger zijn omgekomen. De ellende der overblijvenden is verschrikkelijk.

Men meldt ons:

De burgemeester van Brussel, A. Max, wiens houding tegenover de bezetter de Belgische bevolking met bewondering vervulde, blijft nog steeds gevangen in Duitsland. Hij verblijft op het ogenblik, gelijk men weet, te Celle. Lange tijd was hij, om de trotse antwoorden, die hij aan de vijand gegeven had, opgesloten in een vesting, later in een celgevangenis. In januari 1917 heeft, dank zij de dringende tussenkomst van de koning van Spanje, een Spaans geneesheer, dr. Antonio Ferratges, vergunning gekregen de heer Max te bezoeken in de celgevangenis te Berlijn, waar hij sedert 12 oktober 1916 verblijf had "omwille van de ideeën, uitgedrukt in een brief aan de Spaanse gezant". In deze brief heeft de heer Max er op gewezen, dat de

klachten, die hij aan de Spaanse legatie had overgemaakt, wel gegrond waren, “vermits de officieren, die hij had aangeklaagd, omdat zij onwettige maatregelen tegenover hem hadden genomen, gestraft waren geworden.” Hij had eveneens de aandacht gevestigd op het feit, dat hij, gevangene, gestraft was omdat hij de durf had gehad zijn klachten over te maken aan de mogendheid, belast met het ontvangen van die klachten en met het beschermen van de oorlogsgevangenen.

De Heer Max heeft aan de Spaanse dokter kunnen bewijzen, dat zijn brief in beleefde termen was opgesteld. Toch had hij er reeds vier maanden cellulaire gevangenisstraf voor moeten doormaken, in volstreekte afzondering, zonder zelfs aan zijn vrienden te mogen schrijven om hen te bedanken voor hun toezending van eetwaren. Het meest klaagde de burgemeester over het gebrek aan krantenlectuur. Het Journal de Genève, waaraan hij gehecht was, mag hij niet meer lezen, voor het lezen van de Duitse bladen zou hij een woordenboek nodig hebben, en de Belgische bladen onder Duitse censuur bevallen hem niet.

Overigens is burgemeester Max op het ogenblik gezond.

Vrijdag 15 juni 1917 – avondeditie

Berlijn, 15 juni. Officieel: Legergroep prins Rupprecht. In Vlaanderen begon gisteravond om half negen, na een betrekkelijk rustige dag, tussen Ieper en Armentières een sterk roffelvuur, waarop aan het gehele front aanvallen der Engelsen volgden. Ze drukten na gevechten, die op enkele plaatsen tot de ochtend duurden, de beveiligingstroepen terug, die onze meer naar het oosten toe liggende gevechtlijn tussen Hollebeke, het Douveterrein en ten

zuidwesten van Waasten sedert 10 mei met succes tegen alle verdedigingsaanvallen der Engelsen verborgen hadden weten te houden.

Ten noorden van het gevechtsterrein tot aan de kust slechts geringe artillerieactie.

In een overrompeling hebben aanvalstroepen van een Nederrijns regiment aan het IJzerkanaal een Belgische post van 25 man genomen.

De oorlogstoestand.

Voor vandaag geen nieuws van groot belang. Op geen enkel front zijn grote gevechtshandelingen voorgevallen. Op het zuidelijk gedeelte van het front van de Duitsers in Vlaanderen, dat door de Engelsen is aangevallen werd de gisteren reeds gesignaleerde terugtrekkende tendens bij de Duitsers bevestigd.

Men schrijft ons:

Een tekenend geval van sympathie en weldadigheid voor de Belgen greep onlangs in Engeland plaats. De heer Gratkin, professor aan de universiteit te Cambridge, was overleden en zijn zeer rijke geschiedkundige bibliotheek werd onder de hamer gebracht. Miss Dixon van Cambridge schreef dadelijk een ingezonden stukje naar de Times om de gedachte op te wekken dat een vrijgevig handelman de bibliotheek in haar geheel zou opkopen en ten geschenke geven aan de universiteit van Leuven. Onmiddellijk werden telegrafische aanbiedingen gedaan. Doch reeds had ook de universiteit te Ann Arbor in Michigan een nog voordeliger aanbod gedaan aan de verkopers. Men verzocht deze universiteit zich terug te trekken met het oog op het aanbieden van de hele bibliotheek aan de Leuvense

hogeschool, wat ze ook deed, en op 21 mei werd de bibliotheek aangekocht door een Engels handelsman, die ze aan Leuven schenkt.

Uit België.

De Duitse gouverneur-generaal in België heeft, ter uitvoering van de Belgische wet van 15 juni 1883, betreffende de rijks- en gemeentelijke middelbare scholen van de lagere graad van Groot-Brussel, een verordening uitgevaardigd, waarvan het eerste artikel aldus luidt:

In de voorbereidende en in de middelbare scholen van de lagere graad, zijn Vlaamse klassen met Vlaams als voertaal en Franse klassen met Frans als voertaal te vormen, en wel in de voorbereidende afdelingen voor al de vakken, in de middelbare afdelingen voor de vakken, die in artikel 2 van de wet van 15 juni 1883 en in de op grond van dat artikel uitgevaardigde bepalingen opgesomd zijn.

Artikel 3 van de verordening luidt:

Leerlingen wiens moedertaal Vlaams is, moeten bij de Vlaamse afdeling, leerlingen wiens moedertaal Frans is, bij de Franse afdeling ingedeeld worden.

Leerlingen wiens moedertaal noch Vlaams noch Frans is, zullen, naar keuze van het gezinshoofd, ofwel in de Vlaamse, ofwel in de Franse afdeling het onderwijs volgen.